

## POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Aleksander Stępkowski

SSN Paweł Księżak

w sprawie ze skargi M. S.

na przewlekłość postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. I NSP 9/18,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 22 maja 2019 r.,

- 1. pozostawia skargę bez rozpoznania;**
- 2. zwalnia M. S. od wydatków niniejszego postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.**

### UZASADNIENIE

M. S., pismem z dnia 20 marca 2019 r., złożył do Sądu Najwyższego skargę na naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy o sygn. akt I NSP 9/18, toczącej się przed Sądem Najwyższym, bez nieuzasadnionej zwłoki, wnosząc o stwierdzenie przewlekłości w tym postępowaniu oraz o przyznanie mu z tego tytułu sumy pieniężnej w wysokości 20.000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę, jako niedopuszczalną, należy pozostawić bez rozpoznania.

Przepis art. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym

prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 75; dalej zwanej „ustawą o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki”) wymienia enumeratywnie rodzaje postępowań, w których stronom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość postępowania. W tym zamkniętym katalogu nie zostało jednak wymienione postępowanie w przedmiocie rozpoznania skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Oznacza to, że w tej kategorii spraw skarga na przewlekłość postępowania jest niedopuszczalna.

Niezależnie od powyższego podnieść należy, iż skarga na przewlekłość postępowania stanowi mechanizm dyscyplinujący organy szeroko rozumianego wymiaru sprawiedliwości, mający zapewnić sprawne rozpoznanie sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora oraz w postępowaniu sądowym. Funkcja ta traci rację bytu w odniesieniu do postępowań już zakończonych, co koresponduje z wymogiem, określonym w art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, aby skargę na przewlekłość postępowania wnosić w jego toku. Wniesienie skargi powinno tym samym nastąpić w toku danego postępowania, po zaistnieniu stanu, który w ocenie skarżącego uzasadnia podniesione w niej zarzuty, nie później jednak niż do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż oceniana skarga na przewlekłość została wniesiona już po zakończeniu objętego nią postępowania, toczącego się przed Sądem Najwyższym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych pod sygn. akt I NSP 9/18. Postanowienie kończące to postępowanie zostało bowiem wydane w dniu 6 grudnia 2018 r., podczas gdy stanowiącą przedmiot rozpoznania w niniejszym postępowaniu skarga na przewlekłość została wniesiona dopiero pismem z dnia 20 marca 2019 r. (data nadania).

Z powyższych względów, na mocy art. 430 § 1 k.p.k. w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez

nieuzasadnionej zwłoki, skargę - jako niedopuszczalną - należało pozostawić bez rozpoznania.

Rozstrzygnięcie o wydatkach niniejszego postępowania wynika z treści art. 624 § 1 k.p.k. w związku z art. 634 k.p.k. i art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.